

Οσία Ελισάβετ η Θαυματουργός

[/ Πεμπτουσία](#)

Η οσία Ελισάβετ χαρίστηκε παρά Θεού στους γονείς της, ευσεβείς χριστιανούς και άρχοντες της Ηράκλειας της Θράκης, μετά από θαυματουργική επέμβαση της αγίας μάρτυρος Γλυκερίας [13 Μαΐου]. Από την πλέον τρυφερή παιδική ηλικία είχε αποστηθίσει τους Βίους των αγίων, ώστε να μπορεί σε κάθε περίπτωση να ακολουθεί το παράδειγμα της ευαγγελικής διαγωγής τους. Σε ηλικία δώδεκα ετών έμεινε ορφανή, διαμοίρασε την κληρονομιά της στους πτωχούς, απελευθέρωσε τους δού-λους της και εισήλθε στην Μονή Αγίου Γεωργίου, την λεγομένη «του Μικρού Λόφου», κοντά στην στέρνα του Αγίου Μακίου στην Βασιλεύ-ουσα, της οποίας ηγουμένη ήταν η εκ μητρός θεία της.

Με ζήλο επιδόθηκε σε όλους τους άθλους της ασκητικής ζωής και σύν-τομα κατέστη σκεύος εκλογής της θείας χάριτος. Οι οφθαλμοί τής ψυχής της ήσαν αδιάκοπα προσηλωμένοι στο θείο κάλλος: επί τρία χρόνια είχε το βλέμμα της καρφωμένο στο έδαφος, χωρίς ποτέ να το στρέψει αλλού. Φο-ρούσε διαρκώς τον ίδιο χιτώνα, και περπατούσε ανυπόδητη, ακόμη και τους χειμερινούς μήνες, ο πόθος όμως για τον Θεό που έφλεγε την καρδιά της την περιέβαλλε σαν πανωφόρι και σκέπασμα. Τα δάκρυα που έρρεαν όταν έψαλλε ήσαν πλέον ηδεία από τα ύδατα και τα αρώματα του λουτρού, ενώ τροφή της συνηθέστατα ήταν μόνο η μετάληψη του επουρανίου Άρτου.

Όταν η ηγουμένη της μονής έφθασε στα τέλη του βίου της, όρισε διάδο-χό της την Ελισάβετ, η οποία ενθρονίστηκε από τον πατριάρχη άγιο Γεννά-διο (458-471) [17 Νοεμ]. Ο Κύριος πολλαπλασίασε τότε τις δωρεές της χάριτός του με την οποία την περιέβαλλε, και η οσία επιτέλεσε πλήθος θαυ-μάτων, θεραπεύοντας ανίατες ασθένειες, εκβάλλοντας δαίμονες, προφητεύοντας μέλλοντα συμβάντα. Προειδοποίησε τον αυτοκράτορα Λέοντα Α΄ για την τρομακτική πυρκαγιά που ξέσπασε στην Βασιλεύουσα το 465, την οποία προέβλεψε επίσης ο όσιος Δανιήλ ο Στυλίτης [11 Δεκ.], και χάρις στις δεήσεις των δύο αγίων η Πόλη σώθηκε από πλήρη αφανισμό. Ως δείγμα ευγνωμοσύνης, ο αυτοκράτορας δώρισε στην μονή της οσίας το κτήμα του Αγίου Βαβύλα, στο προάστιο του Εβδόμου. Τον τόπο αυτό λυμαίνονταν ένας φοβερός δράκοντας που τρομοκρατούσε τους κατοίκους. Η οσία έφθασε εκεί με τον Τίμιο Σταυρό, σκότωσε τον δράκοντα και τον ποδοπάτησε.

Η φήμη της ως θαυματουργού απλώθηκε τότε σε όλη την Βασιλεύουσα. Ως νέος άγιος Ανάργυρος, η οσία Ελισάβετ θεράπευε τους ασθενείς που προσέτρεχαν στην μεσιτεία της. Μία ημέρα, κατά την διάρ-κεια της θείας Λειτουργίας, περιήλθε σε έκσταση και είδε να κατέρχεται το Άγιον Πνεύμα, όμοιο με πάλλευκη και φωτεινή σινδόνη που περιέ-βαλλε την Αγία Τράπεζα.

Προς τα τέλη του βίου της, η οσία Ελισάβετ επέστρεψε στην γενέτειρά της για να προσκυνήσει τα ιερά σκηνώματα. Παρουσιάστηκε τότε η αγία Γλυκερία, της υπενθύμισε την προστασία την οποία της παρείχε από την παιδική της ηλικία και την κάλεσε να μεταβεί στην ουράνια πατρίδα, την επομένη της εορτής του αγίου Γεωργίου.

Επιστρέφοντας στην μονή, η Ελισάβετ έδωσε τις τελευταίες της νουθεσίες και εντολές και την προρρηθείσα ημέρα κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, το πρόσωπό της έλαμπε ως ήλιος, άπλωσε τα χέρια προς τον ουρανό και παρέδωσε το πνεύμα της στον Κύριο, προφέροντας τους λό-γους του δικαίου Συμεών του Θεοδόχου: «Νυν απολύεις την δούλην Σου, Δέσποτα, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το Σωτήριόν Σου!» Το τίμιο λείψανό της παρέμεινε άφθορο και επί σειρά αιώνων αποτέλεσε πηγή ιαμάτων.

Πηγή:eikonografos.com

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τ.Η΄ Απρίλιος, εκδ. Ίνδικτος σ. 222-223)